

POLITISK HORIZONT

Konservative ©

EU skal gøres mere konkurrencedygtigt
Bendt Bendtsens kamp for erhvervslivet

Krisen sætter konservativ dagsorden
Lene Espersen om tillid og vækst i EU

Handlingslammet EU
Hvad blev der af juletræet?

Den europæiske succeshistorie
Interview med Connie Hedegaard

TEMA EU

Krisens udfordringer og løsninger i EU

Konservative synspunkter vinder gehør

Det har været et begivenhedsrigt år i dansk politik. Og på trods af få mandater har det også været et indflydelsesrigt år for Det Konservative Folkeparti med god medvind til vores synspunkter om lavere skatter, færre afgifter og målretning af offentlige ydelser til de mest udsatte. Senest har vi også fået gehør for vores politik om at dæmpe væksten i den offentlige sektor og indføre et udgiftsstop med nul vækst i de offentlige udgifter i en længere årrække.

Det vidner om, at vi er i stand til at gå forrest og lægge linjen for det borgerlige Danmarks økonomiske politik. Vi er dem, som tager ansvar og siger det nødvendige - også når det ikke er politisk korrekt. Vi har en klar konservativ kurs med konkrete svar på landets store udfordringer.

Det skal vi udnytte i det kommende år til at opnå større tilslutning til den konservative sag og gennemføre vores politik gennem en målrettet strategi, der i sidste ende giver markante konservative aftryk på den førte politik. Danmark har ganske enkelt ikke råd til, at borgerlige partier lægger sig i hængekøjen eller lader sig styre af taktik og politiske spilfægtier.

Vi er eksempelvis i fuld gang med at tage aktiv del i forhandlingerne om en reform af folkeskolen. En reform, der skal give vores børn og børnebørn de bedste muligheder i livet. Faglighed, dannelse og mere ro i undervisningstimerne vil være nøgleord for os konservative i forhandlingerne.

Lige nu forsvinder der jobs hver eneste dag.

“Vi skal gøre op med Tilskuds danmark og i stedet øge friheden og det personlige ansvar. Danmark skal ikke være et lommepengsamfund, hvor alle skal have noget tilbage fra fælleskassen.”

Familier over hele landet mister deres indkomstgrundlag. Og der er desværre udsigt til flere fyringer i danske virksomheder. Det er den største udfordring for Danmark og danske familier, for mister vi først vores job, mister vi også evnen til at forsøge os selv

og vores familie. Vi har brug for det modsatte. Danmark har brug for en politik, der gør borgerne stærkere og giver alle lige muligheder for at tilrettelægge egen tilværelse uafhængigt af offentlige ydelser.

Vi skal give ansvaret tilbage til borgerne og sætte virksomhederne fri. Det kræver flere reformer - vel at mærke konservative reformer, der sætter mennesket før systemet. I det kommende år vil vi påvirke den politiske kurs i Danmark i retning mod mindre bureaukrati i den offentlige sektor, hvor borgerne sættes i centrum og møder mere tillid og mindre kontrol fra myndighederne.

Vi vil styrke dansk konkurrenceevne, så danske virksomheder oplever mindre bureaukrati og lavere omkostninger. Gode vilkår for at drive virksomhed er en grundlæggende forudsætning for flere arbejdspladser i Danmark. Derfor skal regeringen presses til hele tiden at arbejde med at forbedre virksomhedernes konkurrenceevne og øge produktiviteten. Kun på den måde kan vi sikre arbejdspladser i Danmark, øge velstanden og få råd til at tage os godt af de mest udsatte borgere.

Vi skal gøre op med Tilskuds danmark og i stedet øge friheden og det personlige ansvar. Danmark skal ikke være et lommepengsamfund, hvor alle skal have noget tilbage fra fælleskassen. Ydelserne skal målrettes de mest udsatte borgere, og dem som har et reelt behov. Derfor vil vi forenkle og reducere de offentlige ydelser, skabe større gennemsigtighed og gøre flere danskere uafhængige af offentlige kon-

tanthjælpsydelser mod til gengæld at betale mindre i skat.

Det Konservative Folkeparti vil næste år

fortsætte arbejdet med at fremlægge nye initiativer og konkrete forslag, der alle vil styrke den personlige frihed og det personlige ansvar, sikre bedre vilkår for det private initiativ og fremme de fælles nationale og kulturelle værdier.

POLITISK HORISONT

Ansvarshavende redaktør
Martin Dahl

Redaktør
René Gyldensten

I redaktionen
Henrik Weiglin
Josefine Kofoed Christiansen
Lone Vibe Nielsen
Peder E. Jepsen
Peter Mark Lundberg
Simon Fredsted Nørrelykke
Søren Mølgård
Troels Krog

Politisk Horisont
Det Konservative Folkeparti, Christiansborg
1240 København K

Telefon
33 37 43 44

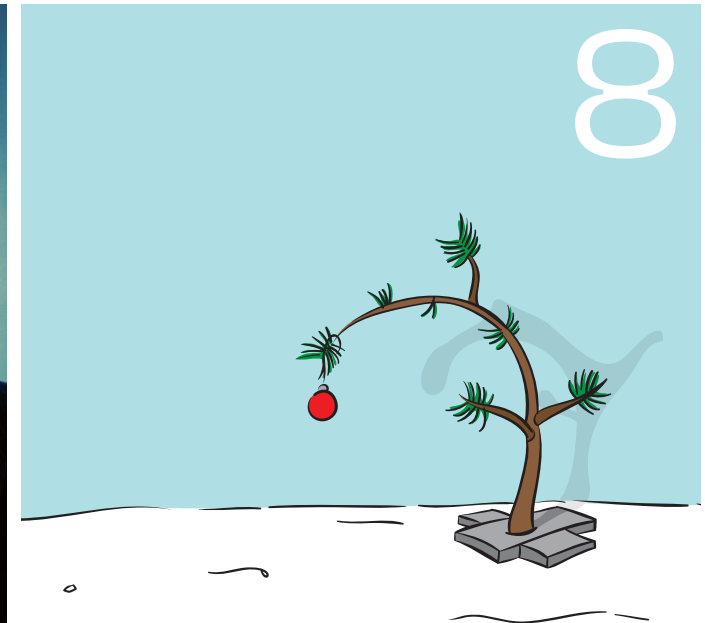
E-mail
horisont@konservative.dk

Layout
Aller Client Publishing
Allercp.dk

Forsidefoto
Scanpix

Tryk
PR Offset Aps

Adresseændringer
sendes til
medlem@konservative.dk

Indhold december 2012

EU skal gøres mere konkurrencedygtigt Interview med Bendt Bendtsen	4	Krisen sætter konservativ dagsorden i EU Interview med Lene Espersen	13
Det store perspektiv.dk Fokus på Bendt Bendtsens nye hjemmeside	7	Opslagstavle Nyheder, Kryds og Tværs	15
Handlingslammet EU Hvad blev der af juletræet	8	De fleste kampe i EU ender uafgjort Interview med lobbyist Jacob Lund	16
Den europæiske succeshistorie Interview med klimakommissær, Connie Hedegaard	10	Rød finanslov med grønne aftryk Læs om Konservative aftryk i delaftalerne	18

Bendt Bendtsen

Jeg slås for erhvervslivet hver dag

Konservatives repræsentant i Europaparlamentet giver et indblik i de udfordringer EU står overfor, og om det arbejde han bruger kræfter på. Bruxelles er andet en krumme agurker og tilskudsordninger – det handler i højere grad om kampen for de små- og mellemstore virksomheder, som ikke alene kæmpes på Christiansborg – men i sandhed også fra Bendtsens kontor i Bruxelles.

“**D**ernede i Bruxelles”. En sætning man ofte hører, og som uretmæssigt danner overskrifter for det vigtige arbejde, der rent faktisk finder sted i Europa-Parlamentet. Der træffes dagligt en række beslutninger, som er til gavn for Danmark. Naturligvis er der også masser af eksempler på det modsatte, men den dagsorden er alt andet lige lettere at sælge. Administrationen af EU-midler er promiller, men det fylder voldsomt i pressen, forklarer Bendt Bendtsen.

Kort fortalt, hvad skyldes krisen i EU?

Med den krise Europa er havnet i, så er vi nødt til at gå lidt op i helikopterniveau og se ned – for at forstå, hvor vi står i dag. Det er ikke de billige sub-primelån i USA, der har skabt krisen og resulteret i de problemer, som vi slås med i dag. Nej, det skyldes at markedet har mistet tiltroen til en række sydeuropæiske lande.

Hver gang de skal låne penge til tidligere tiders forbrug, så er renten blevet mægtig høj. Markedet forlanger omkring 7 pct. i rente for en ti-årig statsobligation.

Der er jo tre lande, der er havnet i dyb krise – det er Grækenland, Irland og Portugal, hvor IMF og EU har sat et krav om, at hvis disse lande skal låne penge, ja så skal de agere på en bestemt måde rent politisk. Det betyder dermed, at også den politiske frihed forsvinder – for hvis ikke de gennemfører de påkrævede reformer, ja så kan de heller ikke låne penge. Det er virkeligheden, men også samtidig en nødvendighed, hvis Europa skal komme videre og på sigt ud af krisen.

Hvad er det der er sket med Europa i forhold til resten af verden?

Verden bliver mindre og mindre – samtidig med, at vi er blevet langt mere afhængige af hinanden. Hvis man tidligere lod Grækenland gå nedenom og hjem, så ville en masse ting ➔

”For at hjælpe bankerne og få økonomien på fode sørgede EU's medlemslande, herunder Danmark, for at bankerne fik nogle penge, så de igen kunne låne penge ud til virksomheder og private.”

➔ tilsvarende været gået i stykker rundt omkring i Europa - ingen tvivl om det. De store banker ville gå fallit, og pensionister rundt omkring i alle EU-lande vil miste deres opsparing. Og alle de små- og mellemstore virksomheder ville heller ikke kunne få deres penge ud af banken, og hjulene ville ganske enkelt gå i stå.

Hvad har medlemslandene reelt gjort?
 For at hjælpe bankerne og få økonomien på fode sørgede EU's medlemslande, herunder Danmark, for at bankerne fik nogle penge, så de igen kunne låne penge ud til virksomheder og private. Det havde Danmark råd til, men Irland, Grækenland, Spanien og Italien havde allerede store underskud forinden, og de blev kun større af at skulle redde bankerne.

For at undgå at medlemslande igen bliver tvunget til at punge ud for at dække bankernes manglende opsparing sætter ny europæisk lovgivning nogle minimumskrav til hvor mange penge der skal ligge til rådighed på bankernes kistebund. Hele denne manøvre har været nødvendig, hvis vi ikke forhånd skal tabe terræn til lande som Kina og Rusland. Europæiske udfordringer kræver europæiske løsninger. Vi kan ikke bare lukke porten til Kongeriget og lade som om, de ikke eksisterer.

Hvor svært er det at trænge igennem med en dagsorden i de danske medier?
 Der er ingen tvivl om, at politikerdækningen er oppe på en helt anden klinge på Christiansborg end tilfældet her fra Bruxelles. Det kan indimellem godt være svært, også fordi EU-lovgivningen ofte er indviklet.

Hvordan kan det gøres bedre?
 Der er ikke andet for end at mase på. Det er klart når eksempelvis Danmarks Radios hold med få journalister skal dække alt herunder det udenrigspolitiske stof, Kommissionens arbejde, Europarådets beslutninger og NATO-topmøder - ja, så kommer Europaparlamentet som rosinen i pølseenden. Det er jo vilkårene, så må vi jo bare prøve at tage den på anden vis. Onsdag i næste uge, der har jeg over 100 deltagere til et LIONS-arrangement i Bogense. Jeg plejer at bruge de mødefri uger på at komme rundt i Danmark og fortælle om EU og det arbejde, vi beskæftiger os med i hverdagen. Det er en rigtig god måde at formidle stoffet på.

Hvad er formålet med din nye hjemmeside?

Formålet er at se tingene i et lidt større perspektiv - og af samme grund har hjemmesiden fået navnet, www.detstoreperspektiv.dk

Administrationen af EU-midler er lille, men det fylder voldsomt i pressen. Hvad er egentlig meningen med det hele? Vi har haft et hjemmemarked på 500 mio. forbrugere, og vi kan jo ikke alene leve af at sælge LEGO-klodser og Danfoss-pumper i Danmark. Vi er så afhængige af vores marked.

Derudover er der den udprægede misforståelse, at hvis sydeuropa kollapser, så kører det hele ufortrødent videre, men det er jo langt fra virkeligheden.

Lige på nær det Hollandske valg, så har separatisterne jo fremgang i Europa. Der er ingen tvivl om, at min fornemmelse er desværre, at protektionisme og nationalisme er stærkt stigende.

Det store værdisæt, der ligger i samarbejdet, det synes jeg skrænter i øjeblikket. Også fordi, mange af dem man diskuterer med, de har aldrig oplevet murens fald, det er kommet til det politiske liv efterfølgende. Der er desværre masser af historieløse.

EU og Christiansborg er forskellige størrelser - og så alligevel?

Hver gang man hører en historie om, at der er 2 mio. kr. i euro, der er brugt forkert, så skal man altså holde det op imod et samlet budget på 138 mia. euro. Det er ca. 6 procent, der bruges til administration. Der er naturligvis ting i EU, der langt fra fungerer perfekt. Men at bruge det som anledning til at diskutere det store samarbejde, det finder jeg meget bekymrende. Alle er sig selv nærmest i øjeblikket.

Du stiller op til EP-valget i 2014, hvad driver værket?

Jeg er glad for at være her. Jeg har fået indflydelse. Jeg sidder med i to store organisationer, der arbejder med små- og mellemstore virksomheder. Jeg beskæftiger mig meget med emner, som jeg i min tid som økonomi- og erhvervsminister brugte kræfter på - sørge for at bekæmpe bøvlet i de mindre virksomheder, skabe adgang til kapital og adgang til markedet. Det giver mening. Men jeg er selvfølgelig også klar over, at der er en stor udfordring i, at der næste gang kun skal vælges tolv europaparlamentarikere. Og det vil kræve en noget større vælgertilslutning end den vi har i dag, for at kunne få sit mandat. Man kommer ikke sovende til sin mandatforlængelse hernede.

Kirsten er her i Bruxelles tre uger om måneden, og det betyder meget. Jeg vil meget nødtigt have haft min familie hjemme i Danmark samtidig med, at jeg var her. Så kunne jeg ikke få det til at hænge sammen. Men som det er nu, så har vi fået en helt normal hverdag sammen her i vores lejlighed tæt på parlamentet.

Passer du godt nok på dig selv?

Det forsøger jeg på. Det er ingen hemmelighed, at tempoet ikke er det samme, som dengang man var minister, selvom der er nok at se til med lange arbejdsdage. Der er i den sammenhæng en mentalitetsforskel - det sjældent man er gået fra kontoret når klokken den er 18. Så er vi også gode til at hygge om hinanden - og tager ud og spiser sammen. Det skal der være plads til.

Hvad vil være dit hovedområde - og hvad vil du fokusere på under næste valgkamp?

At gøre EU mere konkurrencedygtigt - ellers overlever det ikke. De brønde tiger-økonomier æder os, hvis ikke vi gør os mere konkurrencedygtige. Små- og mellemstore virksomheder skal tænke nyt - ellers dør de i længden. Der er jo meget, man kan kaste sig over, når man sidder her i EU. Men jeg er overbevist om, at folks arbejde, det betyder mest for den enkelte dansker. Har du ikke dit arbejde, så har du ikke dit hus - og hvad er det så lige, du gør af din familie? Jeg prøver i høj grad at leve op til idealet om, at Konservative er erhvervslivets parti. Er der nogen der slås for erhvervslivet - så er det os. Den kamp vil jeg fortsætte fra min stol her i parlamentet. ●

”Jeg er glad for at være her. Jeg har fået indflydelse. Jeg sidder med i to store organisationer, der arbejder med små- og mellemstore virksomheder”

Det Store Perspektiv - Kort fortalt

Europæiske samarbejde

I november kørte jeg en kampagne, der skulle sætte fokus på nødvendigheden af det europæiske samarbejde. Det gjorde jeg dels gennem reklamer på avisernes hjemmesider og dels gennem hjemmesiden www.DetStorePerspektiv.dk. For selvom EU langt fra er perfekt, så er det europæiske samarbejde af afgørende betydning for vores vækst og velstand, og der findes ikke noget alternativ.

Stærke fællesskaber

Som konservativ tror jeg på, at man kommer længst ved at holde sammen. Det danske samfund bygger på stærke fællesskaber. Familien er kernen i samfundet og danner rammerne for nye generationers opvækst, mens fodboldklubber giver børnene en mulighed for fysisk udfoldelse og opbygning af selvtillid.

Samarbejde i EU

Jeg mener også at Europa er et vigtigt fællesskab. Vi har en fælles kulturel identitet, der bygger på kristne værdier. Danskerne er et unikt folkefærd, men vi deler historie med de andre europæiske lande. Ved at samarbejde undgår vi krige og konflikter, som i stedet foregår ved forhandlingsbordet.

Innovative kræfter

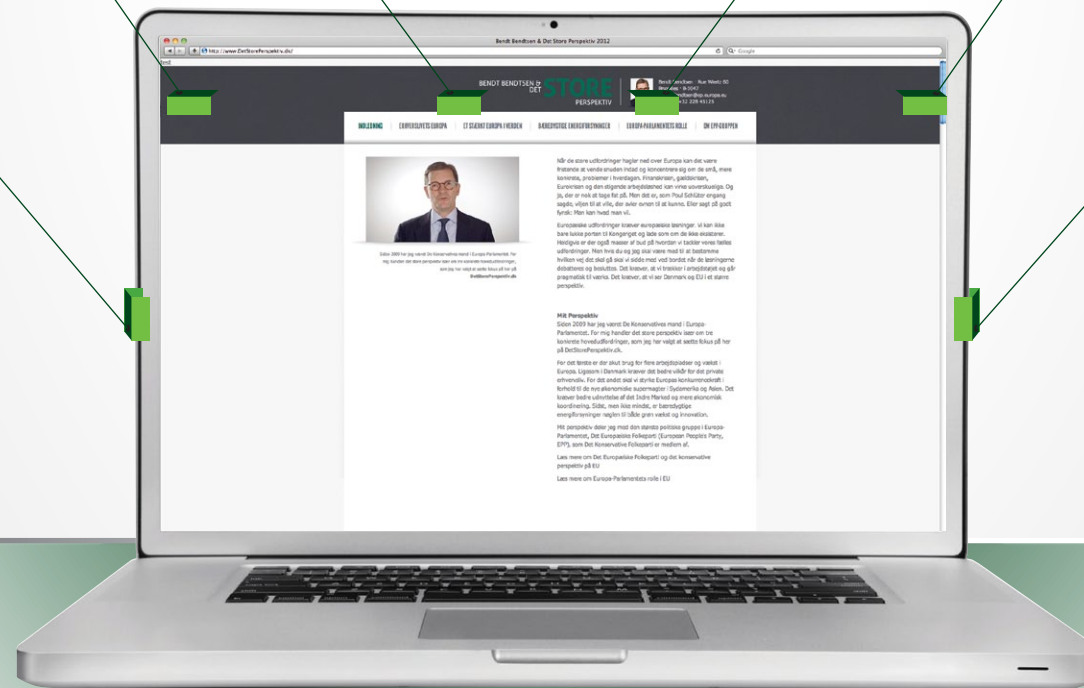
Gennem EU skal vi sikre bedre vilkår for europæisk erhvervsliv for eksempel ved at sikre, at små virksomheder kan låne penge til opstart eller udvidelse. Der arbejdes også på at gøre det nemmere at få støtte til forskning og udvikling, så Europas innovative kræfter kan udnyttes til fulde.

Stærk eurozone

Det skulle gerne være sådan, at det er lige så nemt for en fynsk virksomhed at åbne en filial i Köln, som i København. Det betyder også, at vi har en interesse i en stærk Eurozone, med bedre økonomisk koordinering og demokratisk styring.

Det indre marked

Erhvervslivet efterspørger ensartede vilkår og et stærkt indre marked, der kan drive væksten. Når partier som Liberal Alliance og Dansk Folkeparti siger ja til det indre marked, men siger nej til detailregulering, så hænger det ikke sammen. Der er nødvendige underforbundet med at være en del af det indre marked. Til gengæld får vi adgang til 500 millioner forbrugere.

EU handlingslammet - Bruxelles og Kokkedal uden juletræ

Juletræet på besøg hilser os fra eg og bøg med besked derude fra, at det lysner dag for dag, og at solen fra sit skjul ønsker os en glæd'lig jul.

I ngen er i tvivl om budskabet i Mogens Lorentzen smukke julesang "Juletræet med sin pynt" fra 1939. Men også det bortdømte juletræ i Kokkedal - og for den sags skyld i Bruxelles bidrager med vigtige pointer. Men andre ord er der alt mulig grund til at tage en åben debat om hensynet til minoriteter. Det mener kultursociolog Mehmet Ümit Necef, ph.d. og lektor ved Syddansk Universitet.

Striden om indkøb og opstilling af et juletræ i Egedalsvænge i Kokkedal i Nordsjælland har fyldt de danske medier, efter at Konservatives rets- og integrationsordfører Tom Behnke som den første var ude og beklage, at det muslimske flertal i boligforeningen havde afvist at anskaffe det traditionelle juletræ og festligholde juletræstændingen. Mindre bevågenhed har der herhjemme været om et lignende juletræs-drama i Belgien.

Protesterne vælter ind

I Bruxelles må indbyggere, EU-ansatte og parlamentarikere i år undvære det traditionelle store juletræ på byens historiske torv, Grand-Place. Her har bystyret besluttet at "støve julen af", som det udtrykkes, og skifte det traditionelle juletræ fra Ardennerne ud med et 24 meter højt avantgardistisk, geometrisk juletræ af stål og lyspaneler. Det har udløst en storm af protester, ikke mindst på internettet, hvor under-skrifterne strømmer ind. Langt over 20.000 har protesteret. "Efter forbuddet mod juletræer i retsbygninger, forbud mod religiøse symboler i kommunale institutioner, forbud mod svinekød i skolekantinerne og efter at have døbt Julemarkedet om til Vinterglæder vil man nu også tage juletræet på torvet fra os", hedder det i protesterne.

Hvad bliver det næste?

Som det aflyste juletræ i Kokkedal tolkes det elektroniske juletræ i EU-metropolen som et knæfald for lokale muslimer. Ganske vist er juletræet hverken et kristent eller religiøst symbol, men juletræet referer til julefesten. Og det var fået kritikerne af det moderne juletræ til at spørge "Hvad bliver det næste?" Må vi heller ikke have påskeæg, fordi det refererer til påsken?, lyder det fra kritikerne. Trods besværgelse fra bystyret om det modsatte ser kritikerne det bortviste juletræ som et led i sekularisering af de religiøse udtryk i det offentlige rum og misforstået hensyntagen til religiøse minoriteter.

Misforstået hensyn

Spørgsmålet om religion i det offentlige rum og ubehaget ved at støde andre trosretninger har de seneste 20-30 år i mere eller mindre ubemærkethed ændret det britiske samfund. Det begyndte spagfærdigt med diskussioner om hovedtørklædet, badeforhænget, halalkødet, ingen julefrokost på arbejdspladserne eller krybespil, slut med sparegrise i bankerne,

opgivelse af helligdage, ramadan middage på offentlige steder og ja det manglende juletræ. Vi skulle jo nødt støde nogen, lød argumenterne dengang om den udbredte tolerance. Men dengang som nu i Danmark er det misforstået hensyn at trække på skulderne over den bekymring, som dele af befolkningen udviser, vurderer Mehmet Ümit Necef.

Til trods for flere paralleller mellem juletræsopgøret i Kokkedal og udviklingen i tre årtier i Storbritannien, hvor islam i store områder, specielt byer og landsbyer i The Midlands - og visse London-forstæder nu er aldeles dominerende med muslimer på magten i beboerforeninger, lokalråd,

skolebestyrelser, byråd og i regionale råd, tvivler forskeren på, at samme tendens vil slå igennem herhjemme.

"Ganske vist ser vi også herhjemme eksempler på, at nok især store virksomheder nedtoner julen og måske slet ikke holder julefrokost. Men heldigvis har danskerne en langt mere antiautoritær mentalitet. Så jeg tror ikke på, at Danmark vil udarte sig til et land med helt politiske korrekte tilstande," siger Mehmet Ümit Necef.

Manglende respekt for mindretallet

Men vi behøver bare se til Sverige for at observere, hvordan det går, når en række tabuer for lov at leve, uden at man tør tage diskussionerne, pointerer han.

"Det er usundt, og derfor er det vigtigt, at den bekymring, som dele af befolkningen udtrykker, bliver taget alvorligt - ikke mindst af den politiske elite i landet. Når danskere i områder med muslimsk flertal siger: "Vi føler os som minoritet i vores eget land". Så kan der lyttes. Ellers vokser irritationen sig blot større og større. På parnasset har det været populært at skælde ud på Pia Kjærsgaard, men hun turde tale om problemer, andre ikke ville forholde sig til," siger Mehmet Ümit Necef.

I den konkrete sag fra Kokkedal er det derfor helt misforstået, når politikere, journalister og andre meningsdannere fra, hvad Mehmet Ümit Necef betegner som den humanistiske fløj, kun har hån til overens for kritikken af boligforeningen i Egedalsvænge. Argumentet om, at flertallet i boligforeningen er i deres demokratiske ret til at afslå juletræet, holder ganske enkelt ikke, mener han.

"Det her er en vigtig debat, der i virkeligheden handler om manglende respekt for mindretallet. Vi taler om et område, hvor etniske danskere er i mindretal og føler sig åbenlyst uretfærdigt behandlet. Og mange af de muslimske beboere er i øvrigt tilsyneladende enige. I demokratiets navn kan flertallet i princippet gøre, hvad som helst. Det vil være demokrati, men ikke liberalt demokrati, hvor der også udvises tolerance

over for mindretallet og behørig respekt for andres kultur," siger Mehmet Ümit Necef

"Det her er en vigtig debat, der i virkeligheden handler om manglende respekt for mindretallet. Vi om et område, hvor etniske danskere er i mindretal og de føler sig åbenlyst uretfærdigt behandlet."

Omvendt

Muhammetsdag

Hvis flertallet i eksempelvis Folketinget på samme måde helt affejede mindretallet, skulle der nok blive råbt vagt i gevær," siger han.

"Under Muhammed-

sagen var argumentet fra de selvsamme kræfter i den politiske elite, der nu latterliggør juletræsdebatten, pudsigt nok, at det var ok at gøre nar af Jesus men netop ikke af Muhammed, fordi muslimer og dermed islam herhjemme var i mindretal," siger Mehmet Ümit Necef.

Under den højtspændte konflikt i 2006 spillede EU i øvrigt bemærkelsesværdig tilbageholdende rolle, vurderer han.

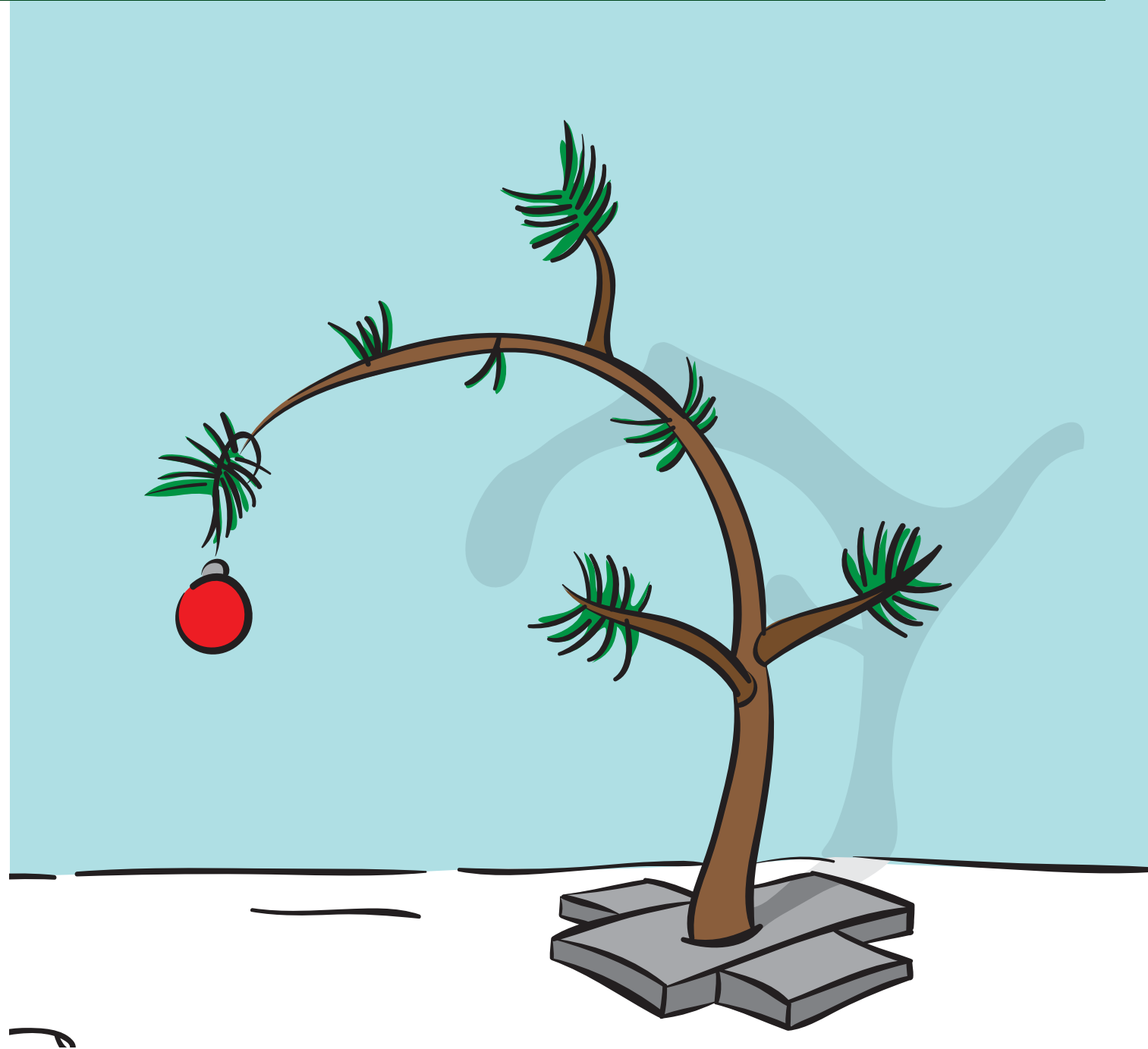
"Det er mit indtryk, at EU-systemet er domineret af stærkt politisk korrekte holdninger. Ofte er det her jurister og politologer, der dominerer. Så det er næppe her, befolkningens bekymringer først gør indtryk", siger forskeren fra Syddansk Universitet.

Det danske juletræ

I øvrigt dukkede juletræet op i skriftlige kilder for cirka 500 år siden. Første gang man hører om et af slagsen i Danmark er i 1808, hvor

familien Holstein på godset Holsteinborg ved Skælskør har ladet sig inspirere fra Tyskland. Tre år senere blev det første juletræ i København tændt hos Frederikke Louise og Martin Lehmann i Ny Kongensgade. Familien stammede fra Slesvig, hvor skikken med juletræer var kendt, og fænomenet vakte så meget opmærksomhed, at nysgerrige københavnere ligefrem slæbte stiger hen foran familiens vinduer for bedre at kunne se, hvordan grantræet helt umotiveret stod midt i stuen med levende lys på grenene.

En temmelig tosset ide, mente de fleste vindueskiggere, og kun langsomt vandt juletræer popularitet uden for det bedre borgerskab. Men omkring første verdenskrig var juletræet slået igennem i brede kredse. Det første udendørs juletræ i Danmark blev tændt på Rådhuspladsen i 1914. Træet var opstillet af dagbladet Politiken og blev hurtigt populært. ●

Den europæiske succeshistorie

Den internationale krise har også ramt EU. Udfordringerne er mange, men tænk på hvad Europa har opnået de sidste 15-20 år. Det er lykkedes at udrette ting, som andre steder på kloden kunne have udløst krige og revolutioner.

Det er altid dejligt at få besøg hjemme fra," siger klimakommissær Connie Hedegaard, der har taget sig tid til at snakke med Politisk Horisont - i en ellers travl hverdag med en tilsvarende presset kalender. Hun byder velkommen i sit store lyse kontor indrettet med næsten racinggreenfarvede møbler - dansk design naturligvis. Næste gæst er et andet og lidt større medie, nemlig kinesisk stats-tv. Samtalen tager udgangspunkt i de udfordringer, EU står overfor imagemæssigt og i forhold til selve klimadebatten. Og hvilken betydning amerikanernes adfærd eller mangel på samme har på mulighederne for at opnå langsigtede omlægninger og investeringer. Der

bliver også tid til en snak om den hjemlige politiske debat, og om det er svært ikke at blande sig. Men først en efterlysning af den nationale grønne dagsorden, der måske forsvandt en decemberdag i Bella Centret tilbage i 2009.

Hvor er klimadagsordenen blevet af, den virker noget nedtonet siden topmødet i 2009. Det synes at gælde tilhængere såvel som skeptikere - ja, end ikke Bjørn Lomborg hører vi mere til. Hvad skyldes det?

"Det skyldes ikke kun, at folk har fået travlt med den økonomiske krise. Det er selvfølgelig en del af det, og megen opmærksomhed går på det. Men det skyldes også, at klimakampen er kommet ind i en ny fase. Hvis du går ud på direktiongangene i virksomhederne, hvis du går ud til en hvilken som helst borgmester - ja næsten i enhver europæisk by, så er der i den grad konkret klimapolitik på dagsordenen.

Så ja, det har måske bevæget sig fra de store diskussioner om, at vi skal omstille og definere mål i Europa til, at man nu er i gang med at føre det ud i livet."

"Virkeligheden er jo, at vi i Europa reducerer vores udledning mere, end man kan forklare med krisens justerede aktiviteter. Så vi er i en ny fase. Men selvfølgelig vil jeg da gerne have et fornyet fokus - og at folk forstår, hvilke udfordringer, vi står med på klimaområdet. I 2030 - om blot 18 år - vil verden have brug for 50 procent flere fødevarer, 45 procent mere energi og 30 procent mere vand, viser tal fra FN. Det er altså ikke små udfordringer. Jo længere man venter med at gøre noget, desto dyrere vil det blive - og des værre bliver konsekvenserne."

"Da Obama vandt præsidentvalget i 2008 tænkte mange utvivlsomt, at klimaet ville være ét af de områder, han ville investere politisk kapital i. Det gjorde han som bekendt ikke - han tog sundhedsreformen." *Connie Hedegaard*

Men er klimadebatten blevet til et overskudsfenomen, nu hvor krisen har ramt globalt - er der så plads til at diskutere klima og miljø?

"Der er ikke tale om overskud, hvis du spørger de 40.000 mennesker, der er hjemløse efter orkanen i New York. Og det bliver en rigtig, rigtig dyr besparelse at forsøge at undgå udgifter til energiomlægninger. Det er forkert at tro, at hvis man blot fortsætter business as usual, så koster det ingenting. Gør vi ikke noget, koster det meget i menneskelige omkostninger, men det kommer også til økonomisk at koste meget.

Tag bare situationen i New York. Vi ved ikke, om det skyldes klimaforandringer, men det er i tråd med forudsigelserne om, at det ville ske langt mere hyppigt i det område, hvilket NASAs forskningschef også har påpeget. Sidste år kostede det voldsomme regnvejr i København seks milliarder kroner, og nu diskuteres det, om skaderne løber op i 50 milliarder dollars eller endnu mere. Det er jo aldrig noget, der er en del af en finanslovsforhandling. Der krydser man bare fingrene - og håber, at det ikke går så galt. Hvis det gør, ja så har de rige lande heldigvis forsikringsselskaber, der kan betale. Den slags udgifter er aldrig til debat. Hvorimod den mindste millionbevilling i fremadrettede investeringer, det er til gengæld i den grad til debat. Der bliver vi nødt til at have et mere langsigtet perspektiv på politik. På grund af krisen er vi så optagede af det aktuelle, at det eneste der tæller er, hvad det koster det hér og nu?"

"Men stadig flere af de udfordringer verden står overfor, de er altså langsigtede - og det kræver langsigtede strategier. Man kan ikke forlange, at virksomheder tænker rigtigt langsigtet på det område. Det er ikke deres fornemmeste opgave - det er politikernes opgave. De skal ikke blot tænke på i dag og i morgen eller næste års budget, men træffe de rigtige beslutninger for en længere tid. Det er

i hvert fald noget, der bør kendetegne Konservative politikere. At man ikke er bange for at tænke mere langsigtet - og ikke er bange for at tale højt om det og minde folk om, at ja - vi har en krise, men vi har altså også andre udfordringer."

Nu nævnte du orkanen i New York og konsekvenserne heraf. Hvordan vurderer du USA's ansvar i forhold til verdensklimate - havde man regnet med mere handling fra Obamas side?

"Da Obama vandt præsidentvalget i 2008 tænkte mange utvivlsomt, at klimaet ville være ét af de områder, han ville investere politisk kapital i. Det gjorde han som bekendt ikke - han tog sundhedsreformen. Det er stadig meget omdiskuteret i amerikansk politik, om han ikke kunne have taget begge dele. Han blev dog rådgivet til at koncentrere sig om sundhedsreformen, idet andet ville være for risikobetonet."

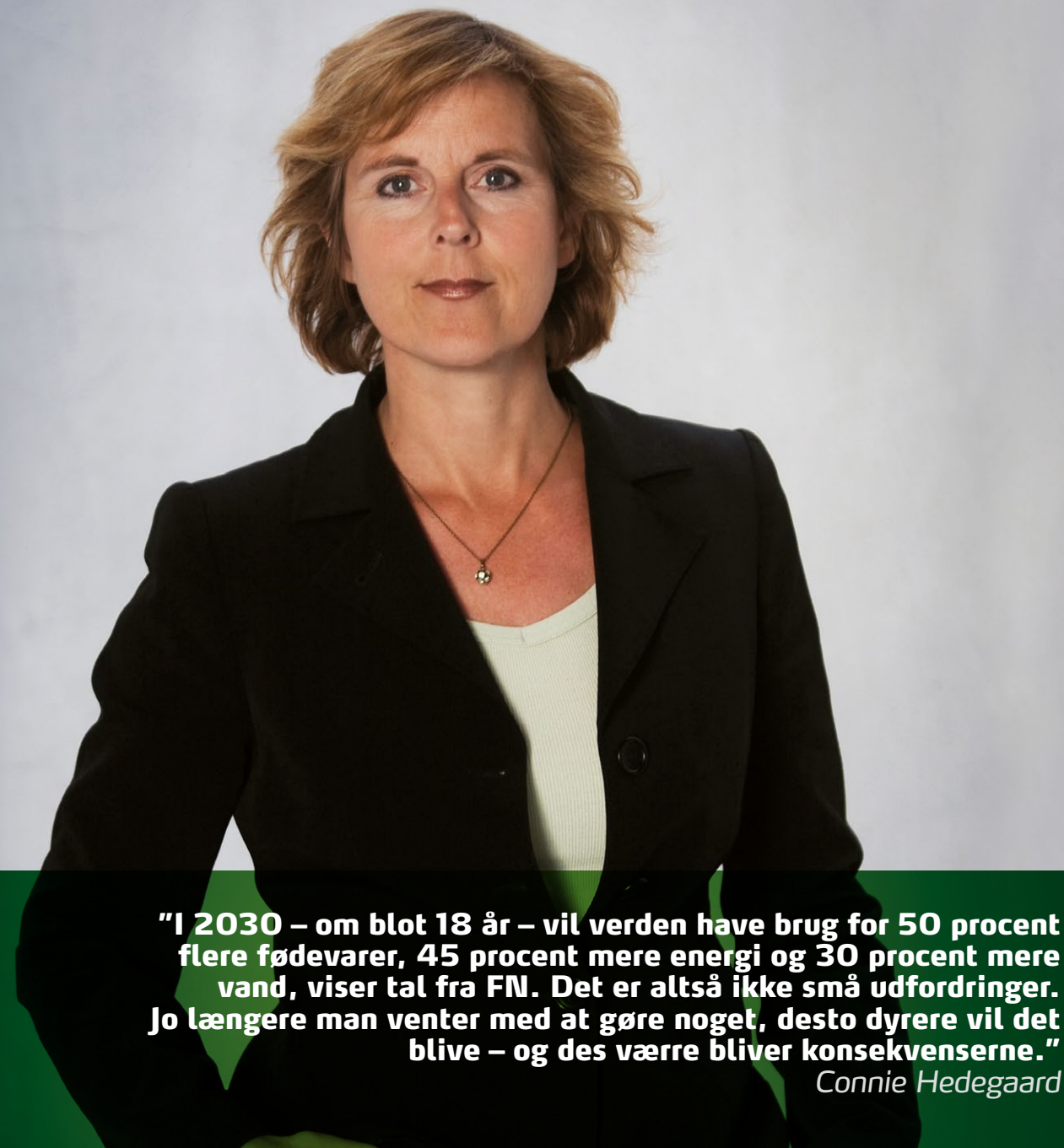
"Da han så vandt sin anden valgperiode for et par måneder siden,

nævnte Obama de frygtelige farlige ord i sin sejrstale, at "our planet is warming up", hvilket fik de amerikanske medier til at stoppe op en ekstra gang.

Så der er en vis forventning om, at han vil engagere sig stærkere på det område. Men det er ikke blevet lettere for ham, at amerikanerne har fået deres skifergas. Det er dejligt, at de fået en masse billig fossil-energi. Men det betyder, at nogle af de allierede, som tidligere havde samme klimainteresser som Obama, ikke nødvendigvis er lige så engagerede nu. Derfor kræver det en del politiske muskler at trænge igennem med en dagsorden."

Er der tegn på, at USA rykker i den rigtige retning?

"Jeg tror, at det der skete med orkanen Sandy - uden at sige det skyldes klimaforandringer - men det minder jo forbløffende meget om det, eksperterne har sagt ville ske. I New York har guvernør Andrew Mark Cuomo bedt den amerikanske regering om 40 milliarder dollars i ➔

"I 2030 - om blot 18 år - vil verden have brug for 50 procent flere fødevarer, 45 procent mere energi og 30 procent mere vand, viser tal fra FN. Det er altså ikke små udfordringer. Jo længere man venter med at gøre noget, desto dyrere vil det blive - og des værre bliver konsekvenserne."

Connie Hedegaard

➔ katastrofehjælp. Det er så omkostningerne ved ikke at gøre noget. Et andet eksempel er tørken i hele kornbæltet i sommer i USA. Den var ved at få mange af de små forsikringselskaber til at bukke under, fordi de skal betale forsikringer til landmændene på grund af tørken. De begynder jo at se, ja - det er lidt dyrt at investere i nogle af de omlægninger, der er brug for. Men det er endnu meget dyrere ikke at gøre noget. Så derfor kan man sige, hvis vi er lidt heldige, og hvis Obama tør, så kommer der nye signaler fra USA."

I Danmark taler man om en stigende EU-skepsis, og mange tilskriver det blandt andet Sydeuropas kollaps - især Grækenland. Hvordan vurderer du stemningen blandt de øvrige EU-landes befolkninger?

"Det afspejler sig på forskellige måder. Der er også meget bitterhed i de lande, der modtager penge fra nord. Så det er lidt anden problemstilling. Men det er en lidt farlig udvikling, at befolkningerne på den måde bliver sat op mod hinanden. Men når vi måler på det, og det gør vi hvert kvartal i kommissionen, så er tilliden til EU og EU's institutioner samt økonomiske politik vokset den seneste tid. Faktisk er tilliden til EU i mange medlemsstater højere end til den nationale regering. Ofte er der i debatten en tendens til i debatten, at det der EU kan man bare lægge skylden på. Det synes jeg også, vi er lidt slæmme til i den danske debat, hvor jeg godt vil have en mere løbende EU-debat. Og en mere klar diskussion om, hvad EU skal bruge flere kræfter på - og hvornår EU skal holde fingere væk. Vi kan også få øje på mange dumme love, som bliver vedtaget af Folketinget. Eller en finanslov, hvor man vil sige, hvad gjorde den lige af gode ting? Men det får jo ikke folk til at sige, jamen, så er vi imod Danmark eller det danske folketing. Der tænker man i stedet, det må man da gøre noget ved. Det må man engagere sig i. Jeg kunne godt tænke mig, at man i højere grad begyndte at se EU på samme måde. Der er uden tvivl tåbelige love og reguleringer i EU - helt sikkert. Men lad os sammen arbejde imod det i stedet for at sige, at hele konstruktionen er gal."

Træd et skridt tilbage og se på den historiske udvikling. I 1989 falder Berlinmuren. Og i dag, der har vi fået Estland, Letland, Litauen og Polen med. Ikke bare med ind i det europæiske fællesskab - de har mangedoblet deres levestandard. Det er jo faktisk en utrolig succeshistorie. Hvis man

I 1989 falder Berlinmuren. Og i dag, der har vi fået Estland, Letland, Litauen og Polen med. Ikke bare med ind i det europæiske fællesskab - de har mangedoblet deres levestandard.

har rejst lidt rundt i Polen før Murens fald eller i Østtyskland, så er det jo utroligt, at det har kunnet lade sig gøre. Ja, der er en meget alvorlig og besværlig krise i Europa lige nu, men tænk på hvad Europa har opnået de sidste 15 til 20 år. EU har blandt andet fået Nobels Fredspris, fordi det er lykkedes at udrette de der ting, som andre steder på kloden kunne have udløst krige og revolutioner. Og som konservativ skal man huske at minde folk om de store succeser, der faktisk også er.

Du har flere gange pointeret, at du ikke vil kommentere dansk politik - andet end det, der naturligvis berører dit område, men er det ikke svært at lade være med at blande sig i alt det andet?

Nej, det er det faktisk ikke. Jeg er nødt til at være konsekvent. For er der én ting journalister mener, at jeg skal sige noget om, så er det først og fremmest dansk politik - og hvis jeg så har noget at sige om EU, så kan man måske høre det i anden række. Der holder jeg fast i, at det er ikke opgaven som Kommissær specielt at mene noget om den danske sammenhæng. Jeg har mange møder i Danmark, taler med mange mennesker i Danmark og prøver at følge godt med i, hvad der foregår, så man har det danske perspektiv med i baghovedet i det, jeg laver hernede. Jeg er ikke en politisk aktør i Danmark på den måde, men selvfølgelig kan jeg have et synspunkt som kommissær - og sige, hvorfor gør Danmark sådan og sådan? Men det partipolitiske i Danmark, det prøver jeg ikke at mene noget om. Nu ved jeg ikke, om det lyder for groft, men det kan også være en befrielse ikke at mene noget."

Connie Hedegaard griner og understreger, at selvfølgelig følger hun de politiske debatter tæt - men dagsordenen på Christiansborg må andre tage sig af. Der er også rigeligt andet at mene noget om, når man er kommissær. Nu er det eksempelvis godt en milliard mennesker, der skal have hendes vurdering. Politisk Horisont viger pladsen for kinesisk stats-tv. ●

Krisen sætter konservativ dagsordenen i Europa

EU er i krise. Euroen er under pres, og den folkelige opbakning til projektet aftagende. Men intet er så skidt, at det ikke er godt for noget. Krisen har sat en konservativ dagsorden i Europa. Kravet om en sund grundlæggende økonomi er nu på agendaen i alle EU-lande. Udfordringen er først og fremmest at få løst de økonomi- og vækstudfordringer, som EU står overfor, pointerer EU-ordfører Lene Espersen.

"Det helt afgørende er at få genskabt tilliden til euroen og få den til at fungere - og ikke mindst at få skabt vækst i Europa. Vi skal styrke det indre marked og ved budgetforhandlingerne sørge for, at flere af pengene går til noget, der skaber vækst på længere sigt. Altså uddannelse, forskning, innovation. Og at færre penge skal gå til strukturfordele og landbrugsstøtte," siger Lene Espersen.

Umiddelbart er en modernisering måske ikke på trapperne, men faktisk vil en rimelig stor gruppe som Danmark gerne den vej, pointerer hun.

"Store toneangivende lande som Frankrig og Tyskland holder stadig fast i, at der skal være et meget højt niveau af landbrugsstøtte. Så det er op ad bakke. Men vi er pisket til at bruge de næsten 1000 milliarder kroner i EU's budget klogere, hvis Europa fortsat skal være en vinderregion," siger Lene Espersen.

Og hjælpepakke på hjælpepakke er langt fra nok for at få euroen i topform, vurderer hun. Problemet har fra begyndelsen været, at alle, der har været med i den, har haft kolossale fordele. Omvendt har ingen rigtig været forpligtet til at sørge for, at økonomien i deres eget land var sund og ansvarlig. Men nu strammes der op. Ikke mindst på tysk initiativ er finanspagten en realitet. Konkret træffes en række beslutninger, som primært handler om at sige til politikerne: Når I har lovet noget, skal I holde det.

Sund økonomi et must

"Der skal være balance i de nationale budgetter. Gælden skal reduceres, og de nødvendige reformer for at få orden på økonomien skal på plads. En sund underliggende økonomi i alle eurolandene er helt afgørende - ligesom i Danmark, hvor Konservative jo også har presset på for at få en dagpengereform, efterlønsreform og kontanthjælpsreform. Det er der også behov for i andre lande. Krisen i Sydeuropa har egentlig udløst en ganske sund diskussion om, at man kan altså ikke bare bruge pengene," siger Lene Espersen.

Faktisk er der allerede taget en række udmærkede initiativer i EU-kredsen, som netop understøtter vigtigheden af orden på økonomien. Heldigvis også initiativer hvor ikke-eurolandene kan være med. Lige nu diskuteres blandt andet et fælles banktilsyn, efter at der er lavet en ordning, som kan understøtte bankerne i de enkelte EU-lande, hvis der er pres på dem, fremhæver Lene Espersen.

"De sydeuropæiske lande er meget interesserede i at få adgang til en kasse, hvor de kan trække på nogle penge, hvis det finansielle marked sætter dem under pres. Det tyske modsvar har været at få kontrol på bankerne først. Så kan pengene bliver udbetalt bagefter. Derfor

"Vi er pisket til at bruge de næsten 1000 milliarder kroner i EU's budget klogere, hvis Europa fortsat skal være en vinderregion."
Lene Espersen

arbejdes nu med det, man kalder en bankunion, som egentlig handler om at lave et fælles tilsyn, der skal være med til at sikre, at bankerne overholder de regler, de er forpligtet på, siger Lene Espersen.

Pligter før rettigheder

Desuden arbejdes der på en indskydergaranti som i Danmark - og en afviklingsmodel for kuldsejlede banker, som vi også kender her hjemme. Så fra dansk side har vi spillet aktivt ind for at styrke de finansielle systemer. Formålet er helt enkelt at sikre, at når man har adgang til at låne nogle penge fra en fælles kasse, så overholder man spillereglerne. Og det er ifølge Lene Espersen rigtigt fornuftigt. Så er der nogle EU-lande og ikke mindst eurolandene, der ønsker at gå endnu videre blandt andet med udstedelse af fælles euroobligationer - eksempelvis obligationer udstedt i Grækenland, men betalt af tyskerne.

"Det er en svær diskussion set med konservative øjne. Mange lande argumenterer for, at vi er i samme båd, og derfor skal vi også solidarisk kunne hjælpe hinanden, hvis der er et land, der bliver sat under pres. Men tyskerne vil slet ikke diskutere euroobligationer og dermed fælles gældshæftelse, hvis der ikke er en EU-finansminister. De er meget optagede af, at pligter og rettigheder følges ad. Og det kan vi godt følge. ➔

"Ja, der er en meget alvorlig og besværlig krise i Europa lige nu, men tænk på hvad Europa har opnået de sidste 15 til 20 år. EU har blandt andet fået Nobels Fredspris, fordi det er lykkedes at udrette de der ting, som andre steder på kloden kunne have udløst krige og revolutioner."

Opslagstavlen

Aktiviteter i 2013

Juni 2013
13. - 16. - Folkemøde, Allinge, Bornholm

September 2013

28. - 29. - Landsråd, hovedstadsområdet

November 2013

19. - Kommunalbestyrelses- og regionsrådsvalg, hele landet

Abonner på K-nyheder!

Ønsker du at modtage nyhedsbreve, pressemeddelelser og formandsbreve? Så send os en e-mail til info@konservative.dk - og vi vil tilmelde dig listerne hurtigst muligt.

Informér os!

Er du flyttet, har skiftet e-mail adresse eller lignende, vil vi gerne have besked om det, så vi fortsat kan servicere dig korrekt. Send en e-mail til medlem@konservative.dk med oplysningerne

Kontakt os!

Partisekretariatet kan kontaktes på tlf. nr. 33 37 43 44, mandag til torsdag mellem kl. 10 og 16 og fredag mellem kl. 10 og 15. Man kan naturligvis også e-maile til den sædvanlige mailadresse: info@konservative.dk

Åbningstider omkring jul og nytår

Hovedkontoret holder ferielukket fra den 24. december til og med den 1. januar 2013. Vi åbner igen for telefonisk og elektronisk henvendelse onsdag den 2. januar 2013.

Men grundlæggende er der ikke stort folkeligt krav, hverken i Danmark eller andre steder for, at der skal komme en fælles EU-finansminister eller det store behov for at opfinde nye store puljer med penge. Så der har vi en mere skeptisk tilgang," siger Lene Espersen.

Omvendt er vi ikke med i euroen, så hvis eurolandene ønsker at gå den vej eller lave andre ting sammen, så kan vi ikke forhindre det, erkender hun.

"De må jo gøre, hvad de har lyst til, men vi vil jo også gerne være med til at præge tingene, så det bliver fornuftigt. Franskmændene har blandt andet gjort sig til fortalere for, at der ud over EU-budgettet også skal være et egentlig eurobudget kun for eurolandene, og det kan muligvis udløse en eller anden form for traktatændring. Men grundlæggende tror vi ikke, at der ligger en traktatændring lige rundt om hjørnet," siger Lene Espersen.

Drømme på højt niveau

Selv har hun netop været med Europaudvalget til Frankrig og Tyskland, og besøget efterlod det klare indtryk, at landene ikke har stor appetit på traktat-

ændringer her og nu.

Så det ligger nok et stykke ud i fremtiden, er vurderingen. Ganske vist holdt formanden for EU-kommissionen José Barroso forleden en tale, hvor han smurte rimeligt tykt på alle de ting, EU efter formandens opfattelse skal tage sig af.

"Blandt andet lagde han op til, at der skal være en EU-finansminister, som nok vil kræve traktatændringer. Men Barroso understregede, at det var et debatindlæg. Det ligger ikke lige om hjørnet. Og godt det samme. Lad os få løst de aktuelle og akutte problemer, før vi begynder at køre frem med nye vidtløftige tanker om, hvor Europa skal bevæge sig hen. Vi er optagede af at få sat gang i hjulene. Få det indre marked til at virke. Få gjort noget ved den meget høje arbejdsløshed, og så lade nogle af de der højtravende projekter vente. Det er ikke dem, der er mest presserende," siger Lene Espersen.

Aktuelt er det slagsmålet om EU's budget for næste år, der trænger sig på efter at være sendt til hjørnespark på EU-topmødet i november. Tidligst til februar afklares, om Danmark får gevinst på de tre mærkesager.

"Egentligt er der ikke så meget bureaukrati i EU, som mange mennesker måske tror. Problemet er snarere, at det tit er medlemslandene, der selv kræver en masse særregler"

Lene Espersen

En milliardrabat, et mindre budget og færre penge til strukturfonde og landbrugsstøtte. Rabatønsket står Danmark alene med, mens flere lande bakker op bag tanken om at kanalisere flere midler fra de traditionelle støtteområder til mere forskning, innovation, grønne initiativer og infrastruktur. Det vil gavne erhvervslivet og give bedre muligheder for EU-medfinansiering af eksempelvis broen over Fehmern med mulighed for mange danske arbejdspladser, påpeger Lene Espersen.

EU på slankekur

"EU's budget skal slankes. Når alle lande skal spare, må EU også holde sig inden for det budget, der er i dag. Og det går den rigtige retning. Ifølge kommissionens udspil barberes budgettet - men der skal mere til. Heldigvis er vi i godt selskab med andre nettobidragsgivere og toneangivende lande som Tyskland, Frankrig og Storbritannien, der ligeledes ønsker et mindre budget modsat nettomodtagerlandene, der gerne vil have budgettet så stort som muligt," siger Lene Espersen.

Skæres landsbrugsstøtten, er det helt afgørende, at Danmark sikrer sig, at vi ikke kommer i en situation, hvor alle de andre lande mere eller mindre indirekte støtter deres landbrug. Dansk landbrug er meget konkurrencedygtigt og vil kunne klare sig med mindre EU-støtte men risikerer at blive underdrejet, hvis andre landes landbrug tilgodeses af egne regeringer.

"Landbruget er et meget vigtigt erhverv med mere end 100.000 beskæftigede og et stort vækstpotentiale ud over den meget store del af vores eksportindtægter, som branchen allerede står for. VK-regeringen havde indskrevet i regeringsgrundlaget, at jordskatterne skulle sænkes i takt med, at landsbrugsstøtten reduceres. Det har den nuværende regering ikke. Så vi har stærkt fokus på at holde regeringen fast på, at dansk landsbrugs konkurrenceevne ikke svækkes," siger Lene Espersen.

Favorable forhold til debat

Som led i den øvelse bakker konservatives EU-ordfører Lene Espersen op om ønsket fra blandt andet Storbritannien om, at også EU-ansatte må bidrage til en mere trimmet udgave af fællesskabet.

"Vi er helt enige i, at EU-ansatte skal holde igen med lønstigninger og have højere pensionsalder. Det kan ikke være rimeligt, at resten af Europa prøver at spænde livremmen ind og få styr på finanserne, og så gør man det ikke internt i EU's eget bureaukrati. Der skal slankes og strammes op. Der er jo i forvejen meget favorable forhold, hvis man arbejder i EU - nedsat skat og fine pensionsvilkår. Internt i EU skal der ganske enkelt løbes lidt længere på literen," siger Lene Espersen.

På den hjemlige bane kræver Konservative en mere effektiv offentlig sektor - og det skal naturligvis også gælde EU-systemet.

"Men egentligt er der ikke så meget bureaukrati i EU, som mange mennesker måske tror. Problemet er snarere, at det tit er medlemslandene, der selv kræver en masse særregler. På et område - nemlig tolkningen - kunne man givetvis spare milliarder, hvis man eksempelvis gik ned til blot to eller tre sprog. Men det ville være et demokratisk problem - så det ganske vist meget omfattende tolkesystem ønsker vi af principielle årsager ikke at gøre grundlæggende ved," siger Lene Espersen.

Konservativt kodeord

Krisen i euro-landene har ført til øget kritik af EU, men også her maner Lene Espersen til besindighed. Blandt andet gør hun op med forestillingen om, at det er entydigt er euroens skyld, at det er gået galt i en række EU-lande. Faktisk er der meget forskellige grunde til, at landene ligger, som de gør.

"Irland har haft en liberal lovgivning ikke mindst på bankområdet, der har gjort, at det løb iverne af hænde. Men nu har de, om man så må sige, rettet ind til højre og gjort de ting, de skulle og er nu på

ret kurs igen. Portugal er primært kommet i problemer, fordi man har en meget ineffektiv offentlig sektor og har undladt at lave mange af de reformer, man skulle. Men de har faktisk også rettet ind og forsøgt at få styr på tingene, og selv om der har været store demonstrationer, går det faktisk ganske fint i Portugal," siger Lene Espersen

I Spanien, hvor en socialdemokratisk statsminister i mange har undladt at gøre noget ved arbejdsløsheden og de grundlæggende konkurrenceproblemer men bare sat gang i en masse nybyggeri har dårlige politiske beslutninger og en meget voldsom boligboble, udløst problemerne. Det er chokerende, hvor hurtigt det er gået galt. 50 procent af de unge er uden arbejde. Her er virkelig behov for, at der bliver sat initiativer i gang. I Grækenland er det så igen en hel anden historie, der primært handler om meget udbredt korrupsion, en ekstrem ineffektiv offentlig sektor, kartel- og monopoldannelse og stort set ingen skatteinddrivelse. Såvel store rederier som mange mennesker har stort set ikke betalt skat. Og det er klart, hvis du bruger penge, og der ikke inddrives skatter, går det galt.

"Det er ikke en bestemt ting, der er årsagen. Det er forskellige forhold i hvert enkelt land, der er skyld i det. Men euroen har nok været med til at udskyde tidspunktet for, hvornår krisen kom. De har været med i et stærkt valutamararbejde, og det har holdt hånden over dem et stykke tid. Men nu er problemet der. Og jeg er meget glad for, at det, der altid har været en konservativ dagsorden, nemlig at man skal føre en ansvarlig økonomisk politik, nu er kodeordet," siger Lene Espersen. ●

	rus-middel	møbel	monument	talord	
	hurtigt				
	vigtig				
Hvilken uddannelse kan herren til venstre i billedet skrive på visitkortet?	land køretøj				Denne herres hustru er datter af Niels Jørgen Langkilde. Hvad er hendes fornavn?
stedord		vel-egnet			spred
gør til emne		grine			job
skole-løse					
flour				slutning fugl	
puste-rum		2 ens		retning	
pulver		syd		arte	
medie-dækning					
vægt-enhed		flamme			strøm
dreng		farve			
drysser					
tone	natrium				
	nation				
levn					
visit					
venlige					

Strategisk lederskab

Deltag på et ambitiøst lederudviklingsforløb der udvikler dig og din forretning

www.cfl.dk/stl

		F	M	
	V	O	K	A
	R	O	S	A
	D	K	N	
	K	Ø	L	I
	T	R	O	J
	E	L	E	D
	H	A	N	D
	T	R	I	S
	E	N	E	A
B	R	U	G	S
S	R	K		
K	O	M	A	
G	O	L	A	N
L	I	G	A	
R	E	G	E	L

Løsning og afleveringsdato
Når du har løst kryds og tværs'en kan du være med i konkurrencen om 2xgavekort på 200 kr. til Bog & Idé. Du skal blot indsende kodeordet til info@konservative.dk - husk at angive dine kontaktoplysninger.

Konkurrencen er kun for medlemmer af partiet.

Seneste dato for indlevering af løsning er den 7. januar 2013.

Der trækkes lod blandt de indsendte svar. Vinderne får direkte besked.

Løsningen på seneste krydsord, nr. 3, 2012, er: "TEATERSKOLE".

Her kan du se løsningen på hele krydsen.

DE FLESTE KAMPE I EU ENDER UAFGJORT

Hvad laver en lobbyist? Hvad lever de af – og fordrejer de sandheden ved at narre politikerne til noget, de ikke kan stå inde for?

Myterne og fordommene om en lobbyists daglige arbejde er mange. Politisk Horisont lod lobbyist Jacob Lund komme til orde – så han selv kan aflive de værste usandheder om et job, der i virkeligheden handler om at bygge bro – og ikke grave grøfter.

Vi møder Jacob i den imponerende bygning i hjertet af Bruxelles, hvor firmaet Cabinet DN ligger. En bygning og en virksomhed, som han og medstifteren Timme Bertolt Døssing ejer i fællesskab. Og udover dem selv og de øvrige medarbejdere i Cabinet DN, så har også Novo Nordisk, den tyske elektronikindustri og en række andre virksomheder lejet sig ind i lokalerne, der i øvrigt har udsigt til parlamentet, så man altid er i nærheden af begivenhedernes gang.

Jacob Lund fortæller om en hverdag, hvor han daglig er i kontakt med EP-medlemmerne – ikke for at pådutte dem en holdning, men for at forklare og repræsentere den virkelighed og de udfordringer danske virksomheder står overfor hvad angår EU-lovgivning.

Jacob, ganske kort, hvad laver en lobbyist?

Vi er i virkeligheden det civile samfunds ambassadører overfor det politiske system. Vi repræsenterer dem, der ellers ikke ville blive hørt i beslutningsprocessen. Dem, som i sidste ende bliver ramt af alle reglerne. I praksis hjælper vi alle – hvad enten man ønsker flere eller færre regler. Under alle omstændigheder er det vores job at sørge for, de får deres besyv med, sådan at politikerne i sidste ende træffer de mest fornuftige beslutninger.

“Vi prøver at hjælpe danske virksomheder med at finde ud af, hvor lidt der skal til, for at vi kan hjælpe politikerne til at træffe den rigtige beslutning i sidste ende.”

Jacob Lund

Hvordan får I typisk en opgave ind i huset?

Det sker ved, at en virksomhed eller brancheorganisation henvender sig til os. De oplever, at der er et problem i en ny eller eksisterende EU-lovgivning, der skal laves om – enten fordi det klemmer eller fordi der opstår muligheder for at sætte højere standarder for f.eks. miljøkrav eller lignende, hvor dansk erhvervsliv ofte er førende i EU-sammenhæng.

Hvordan bliver I modtaget af politikerne, der findes jo en del lobbyister i Bruxelles?

Der er faktisk ikke så mange, som man skulle tro. Der er formentlig flere lobbyister i København, end der er i Bruxelles – sådan relativt set. Så der kan jeg måske aflive den første myte. Lobbyisterne er i højere grad repræsenteret i de enkelte medlemslandes hovedstæder, fordi der har man traditionelt, truffet de politiske beslutninger. Man skal jo ikke glemme at eks. Dansk Industri og LO også er lobbyister! Samtidig er der naturligt et større behov for at bygge på en mediedagsorden, hvorimod hernede er det en meget lille komponent og del af de vi laver, fordi der er så lidt offentlig bevågenhed omkring beslutningerne – på godt og ondt. Politikerne modtager os meget positivt, fordi vi hjælper dem med at få input fra erhvervslivet og fra dem, som lovgivningen i sidste ende vil ramme. Politikerne er som regel meget glade for at få fagligt input

– for at vi kan formidle en viden, der ikke findes i Bruxelles i forvejen.

Så de betragter det som en hjælp i hverdagen?

Ja, de ser det som en hjælp. Vores opgave består i at identificere de områder, hvor vi kan bidrage med rådgivning – så vi kan gøre en forskel i forhold til den endelige beslutning. Vi prøver at hjælpe danske virksomheder med at finde ud af, hvor lidt skal der til, for at vi kan hjælpe politikerne til at træffe den rigtige beslutning i sidste ende. Det er ikke vores opgave at mandsopdække politikerne, vores opgave er at hjælpe det politiske system med at træffe den rette beslutning.

Der er omkring 20.000 afstemninger om året i parlamentet, så det kan vel være svært for politikerne at navigere rundt og skabe overblik. Og er det så her, at I kommer ind i billedet?

Det kan være stort set umuligt for et enkelt medlem at følge med i. Processen omkring lovgivningen er meget kompleks – og der optræder en masse aktører i hver enkelt sag og område. Derfor er de nødt til at få opbakning fra dem, de har et holdningsfællesskab med på en bestemt sag.

Hvordan er mødet med politikerne, er det ikke lidt frustrerende, når der har været fire andre lobbyister før jer – med enten det samme budskab, eller et helt modsatrettet?

Det er kun positivt. Politikerne er ekstremt gode til at høre to sider af en sag – og så derefter træffe en beslutning om, hvor deres egen holdning ligger. Det er politikerne jo naturligt vant til hjemmefra. Vores opgave er at hjælpe til med at sikre, at vores kunders syn på sagen også bliver hørt. Vi bruger mange kræfter på at være objektive om, hvad modparten synes om en sag. I sidste ende handler det jo om, at man kan nå frem til et løsningsforslag, der kan sikre begge interesser på én gang. God lobbyisme handler om at finde fælles løsninger som alle kan leve med.

Er der grænser for opgaver – siger I nogle gange nej til en potentiel kunde?

Vi fungerer som et hvilket som helst advokatkontor – og i udgangspunktet repræsenterer vi en hvilken som helst sag, men der er naturligvis grænser. Vi har eksempelvis sagt nej til tobaksindustrien. Vi kigger altid på indholdet af en sag. Hvis vi så mener, det er objektivt umuligt at få gennemført, så siger vi nej til kunden på forhånd. Vi har et ansvar overfor både politikerne og kunden for altid at tale sandt, hvilket også gør, at systemet i det store og hele altid regulerer sig selv.

Jacob Lund holder oplæg og fortæller om hverdagen som lobbyist i Bruxelles.

Kan du fortælle lidt om den bedste opgave I har udført?

Vi har bl.a. været med til at sikre Grundfos en milliard-eksport ved at bygge en alliance med tyske virksomheder, der fik gennemført højere standarder for industrielle motorer. Det bevirkede, at vi fik reduceret antallet af CO2-emissioner i Europa med det der årligt svarer til Sverige.

Det er en kæmpe sejr for både miljø og eksport. Vi har også været med til at sikre de rigtige rammer for europæiske reklameregler i Europa – herunder licens TV og hvordan de fungerer.

Et andet eksempel er at været med til at sikre Danmarks største udbetalere af lønpenge, som Forbrugerkontakt der ejes af Søndagsavisen, at de kan få ordentlige vilkår at konkurrere på for markedet for husedelt reklamer. Hvis ikke de nye regler var blevet gennemført fra EU, så havde det formentlig været slut med at ansætte de ellers over 10.000 reklamebude.

Hvordan ser du formidlingen af EU-stof i danske medier – er den god nok?

Nej, desværre ikke. Vi lider nok af det samme problem, som de fleste andre lande lider af, at afstanden mellem Bruxelles og de danske medier er for stor. Det skyldes dels, at den europæiske beslutningsproces er meget kompliceret. EU-nyheder er voksenstof og nok for svært og for kedeligt at formidle til den gennemsnitlige fjernsynsseer i en ti sekunders soundbite. Krisen i Sydeuropa og herhjemme har pustet til den stigende EU-skepsis, men det er i virkeligheden paradoksalt – for aldrig har behovet for en fælles europæisk løsning på krisen været større. Der er jo ingen der forventer, at Danmark alene skal kunne finde vej ud af krisen, så nogle af udfordringerne er vi altså nødt til at løse sammen.

Er det svært at “sælge” de gode og positive EU-historier – og hvorfor?

De fleste medier – også de udenlandske vælger genvejene og formidler stoffet som om det var en landskamp. Men EU er ikke altid som en EM-slutrunde. Der ikke nødvendigvis nogle der vinder eller taber. De fleste kampe ender uafgjort. Det skal både politikere og presse være i stand til at formidle på en fornuftig måde. Ikke fordi jeg vil komme med en general kritik, for stoffet er som sagt ofte kompliceret. EU-systemet kan jo kun overleve, hvis alle landene kommer hjem med sejre i ny og næ. Alle skal føle sig hørt og repræsenteret. Det kan vi så forhåbentlig være med til at sikre. ●

Cabinet DN beskæftiger over 30 medarbejdere fra 18 lande inklusive den tidligere konservative irske statsminister John Bruton. Cabinet DNs formand er iøvrigt tidligere konservativ MEP'er Christian Rovsing.

Rød finanslov med grønne aftryk

FINANSLOV 2013

Så kom finansloven for næste år på plads.

Nok blev den rød som de advarselsslamper, der lyser over dansk økonomi. Men heldigvis kom der også masser af konservative pejlemærker med i delaftalerne. Vi sagde blankt nej til at hæve personskatterne med 2,4 milliarder for at finansiere afgiftslettelser, som regeringen havde stillet som ultimatum for at være med i hovedaftalen. Vores fokus har været på at få skabt flere reelle arbejdspladser, men regeringen valgte at gå den modsatte vej og hæve virksomhedernes omkostningsniveau. På en række felter, blandt andet kriminalforsorgen og satspuljeområdet, fik vi vores hovedkrav opfyldt, så de mange møder og intense forhandlinger har langt fra været forgæves, selv om det ikke lykkedes at få den klare blå aftale i hus, som både vi og flertallet af vælgerne havde foretrukket.

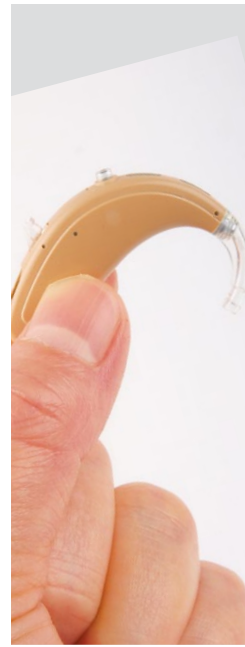
Stadig hul i kassen

Nu er Danmarks husholdningsbudgett klar, men de økonomiske problemer fortsætter. Eller rettere forstærkes. Ser vi blot et par år frem, bliver det stadig vanskeligere for regeringen at få enderne til at mødes. Forårets kuldsejlede trepartsforhandlinger efterlod et større milliardtab i regeringens regnestykke. Senest er det så kommet frem, at de ventede besparelser på reduceret sygefravær udebliver og dermed efterlader endnu et milliardhul i regeringens 2020-plan. Tilmed har OECD underkendt regeringens vækstsøn. Samlet efterlader det et foruroligende billede af en regering, der trods forsikringer om det modsatte har tiltagende vanskeligheder med at få budgettet til at hænge. Derfor må regeringen på banen med en ny 2020-plan, så tilliden til dansk økonomi kan genskabes. Hvis det vel og mærket kan lade sig gøre.

Skatten stiger igen

Med god grund kan man frygte, at regeringen fristes til igen at hæve det skrå skatteloft. Stik mod 30 års skattepolitik med sigte på lavere skat valgte regeringen at hæve marginalsatten for 460.000 danskere for at finansiere et farvel til fedt og sukkerafgifterne. Nu er diget brudt, og regeringen har sammen med Enhedslisten fundet en hane at skrue på, når der mangler penge i kassen. Det er dybt foruroligende og en helt, helt forkert kurs. Skatteøgninger koster job - ikke mindst i en tid, hvor samtlige nabolande er meget opmærksomme på, at skattesænkninger er vigtige for den internationale konkurrence.

Erhvervslivet rammes

Derfor er det også trist, at finansloven for 2013 langt fra løser de grundlæggende problemer i dansk økonomi.

Med blandt andet en udvidelse af Boligjobordningen, lavere selskabskat og afgiftsned sættelse på grænsevarer ville Konservative have sikret virksomhederne langt bedre vilkår for fremgang og flere nye arbejdspladser i Danmark. I stedet valgte regeringen sammen med Enhedslisten og Liberal Alliance at gennemføre store besparelser på Højteknologifonden og ydermere ramme erhvervslivet ved at beskære tilskuddet til høreapparater i privat regi med længe ventelister for hørehæmmede som en af konsekvenserne.

GRØNT AFTRYK

Børnene i fokus

Heldigvis er der også lyspunkter i finansloven - eller rettere i de delaftaler, som Konservative har indgået med regeringen. Her er de grønne aftryk til at få øje på.

Allerede ved de indledende forhandlinger om satspuljen på socialområdet fik Benedikte Kiær som socialordfører sat dagsordenen og sikret udsatte børn bedre mulighed for at få erstatning. Fremover kan børn og unge, der har været ofre for seksuelle overgreb, omsorgssvigt og vanrøgt, få hjælp og støtte til at føre sager mod kommunen, hvis der er begået grove fejl i sagsbehandlingen. Samtidig har Konservative sikret børn ret til at have en professionel bisidder med til samtaler med kommunen under behandlingen af deres sag. Det betyder, at der i alle sager er støtte til og særligt fokus på barnet.

GRØNT AFTRYK

Psykiatrien stykes

Også på sundhedsområdet sikrede Benedikte Kiær med en opprioritering af det psykiatriske område øget fokus på de mest sårbare borgere. Som et eksempel fik Konservative opbakning til at indføre brugerstyrede senge i psykiatrien, så patienter i akutte tilfælde kan springe det traditionelle indlæggelsesforløb og over indlægge i selv. En fremgangsmåde der har været en succes i Norge. Også et landsdækkende hospitalstilbud til overvægtige børn er en konservativ satspuljesejr.

GRØNT AFTRYK

Bedre fængsler

Ligeledes fik retsordfører Tom Behnke de konservative ønsker indfriet i delaftalen om kriminalforsorgens fremtid.

Et nyt rockerfængsel i Østjylland, flere fængselspladser, hjemsendelse af udenlandske kriminelle til afsoning i deres hjemlande samt øget mulighed for sektionering i fængslerne er gode eksempler på, at Konservatives ønske om at styrke sikkerheden i fængslerne for såvel ansatte som indsatte blev imødekommet.

Og så kan indbrudstyre fremover forvente at skulle holde endnu en højtid i fængslet. Konservative justitsministre har allerede fået gennemført, at indbrudstyre ikke får udgang eller orlov i juleferien. Det har haft en positiv og synlig effekt på antallet af juleindbrud, og nu udvides princippet til at omfatte påskeferien og sommerferien, der også er højsæson for indbrudstyre.

GRØNT AFTRYK

Forbedret praktikordning

Sidst men ikke mindst fik arbejdsmarkedsordfører Mai Henriksen sikret, at virksomhederne ikke bebyrdes med nye omkostninger i forbindelse med, at erhvervsuddannelserne forbedres og uddannelsesgarantien styrkes, så unge nu har sikkerhed for at kunne gennemføre deres uddannelse enten igennem praktik i virksomhederne eller på praktiksteder. Samtidig bliver det lettere for virksomheder at deles om at have en ung igennem et praktikforløb. Så nok blev finansloven rød. Men vi gjorde, hvad vi kunne for at gøre den så konservativ som muligt, og heldigvis kom også de grønne aftryk til at skinne igennem.

Dansk Industri

Hjælp *Bendt Bendtsen* med at slå for erhvervs- livet i Europa ...

*Der er stadig meget at tage fat på
efter EU-formandskabet, hvis vi skal have
Europe Fast Forward*

di.dk/europefastforward

PP DANMARK

UDGIVERADRESSERET
MASKINEL MAGASINPOST

ID-nummer 42441

